

[Ellsabeth Arnold]

jeordninger, døgnpjeje osv. Kommunerne er altså ikke uberørte af disse ordninger, som amterne skal fastlægge, og derfor er det heller ikke tilfældigt, at nogle amter har haft et fremragende samarbejde med kommunerne, og at andre amter ikke har kunnet samarbejde. De få amter, der ikke har haft et ordentligt samarbejde med deres kommuner, må gøre sig klart, at når de lægger hele ordningen for had på den måde, spiller de sig selv nogle vigtige kort af hænde. De får det til at se ud, som om amterne i almindelighed ikke magter opgaven, og jeg synes, de amter skal have at vide, at der er altså grænser for, hvad vi kan stå model til herinde. Amterne har fået en opgave, som skal løses, og det har de fleste amter gjort fremragende, men der er altså amter, der ikke har kunnet klare det.

Ofrene i denne strid er for det første de kommuner, som bliver pålagt både ekstraudgifter og en utilfredsstillende ordning uden forudgående drøftelser med amterne. Derudover er det borgerne – ikke fordi de måske får en dårligere service, for det er der meget der tyder på at de ikke gør – som bliver utrygge, de bliver påvirket af presseomtalen, de får at vide, at der er færre læger. Og så spørger de selvfølgelig sig selv, hvad der er at gøre, og konkluderer, at det er også de politikere, der hele tiden vil spare. Det synes jeg ikke vi kan være bekendt over for borgerne, og jeg synes også, amterne skulle være sig deres ansvar bevidst, være klar over, at der er noget her, som skaber utryghed i befolkningen, uden at det har været hensigten fra hverken Folketingets, Amdsrådsforeningens eller lægernes side.

Desværre har der også været et par statister i dette drama, og jeg bliver nødt til at sige til sundhedsministeren, at jeg synes, sundhedsministeren har spillet en alt for passiv rolle i denne her sag. Sundhedsministeren kunne have undgået hele denne forespørgsel, hvis hun på et tidligt tidspunkt havde taget kontakt med de få amter, der var problemer med, og forlangt, at tingene blev bragt i orden. Det er jo helt oplagt, at det kun drejede sig om nogle enkelte amter, og den sag kunne udmærket have været klar. Så havde vi ikke stået her i dag og skullet vedtage dagsordener og bruge mange timer på en debat, som kunne have været undgået. Men sket er sket, og det skal vi da ikke beklage fra Det Radikale Venstres side, for vi synes, det er i orden, at vi får tingene præciseret.

Jeg synes også, det er udmærket, at vi får gennemgået de dagsordener, som vi skal stemme om i morgen. Der ligger jo klart i begge dagsordener dels en opsang til regeringen om at tage forhandlinger med de involverede parter, dels en præcisering af, at kommunerne også er part i denne sag. Kommunernes Landsforening står udtrykkeligt nævnt i begge dagsordener, og det er meget vigtigt, for Kommunernes Landsforening var jo ikke med i første omgang, fordi det var en sag mellem amterne og Praktiserende Lægers Organisation. Nu sikrer vi, at Kommunernes Landsforening kommer med, og det er meget vigtigt, at det led også bliver hørt.

Det Radikale Venstre er medforslagsstiller til det dagsordensforslag, som hr. Martin Glestrup fremsatte. Jeg vil gerne sige, at forudsætningen for, at Det Radikale Venstre overhovedet kunne være medforslagsstiller, er, at løsningerne skal findes inden for de aftalte økonomiske rammer, og under den forudsætning vil vi selvfølgelig støtte den dagsorden, vi selv har været med til at fremsætte.

Hr. Køpke Christensens forslag om motive-ret dagsorden er på mange punkter sammenfaldende med den førnævnte, og det er ikke nogen dårlig dagsorden – det vil jeg gerne sige til Fremskridtspartiet – men når vi ikke kan stemme for den, skyldes det, at man antyder, at man ikke i væsentlig grad vil forringe det nuværende serviceniveau. Det synes vi er et meget, meget uheldigt signal. Det drejer sig ikke om at gennemføre en serviceforringelse, det drejer sig om at bevare tryghedsniveauet for befolkningen, og vi vil ikke være med til at udsende et signal om, at vi går ind for et forringet serviceniveau.

**Inger Stilling Pedersen (KRF):**

Som jeg sagde tidligere på dagen, gælder det jo også om at se en lille smule nøgternt på vagtlægeordningen, og det er da rigtigt, at det er den praksis, man har fulgt i visse amter, der har skabt problemerne.

Men som jeg også sagde tidligere, må vi heller ikke glemme at se på den nuværende vagtlægeordning, som også på mange områder kan være utilfredsstillende og volde problemer, og som kan få meget uheldige konsekvenser. Der er mange, som har måttet vente adskillige timer på vagtlægen, og vi ved, at der i nogle til-